

Tabel 7. Marginalskatter på kapitalindkomst. Pct.

Personlig nettokapitalindkomst	Før reform	Efter reform	
		Uden aftrapning af fradrag	Med aftrapning af fradrag
Negativ n.k.i.	32,6	29,3	29,3
Positiv n.k.i., bundskat	38,1	29,3	33,3
Positiv n.k.i., mellemskat	44,0	29,3	33,3
Positiv n.k.i., topskat	59,0	49,3	53,3
Positiv n.k.i., topskat inkl. formuetillæg	59,0	66,0	70,0
<i>Aktieindkomst</i>			
Aktieindkomstskat (28 pct. før og 29 pct. efter reformen) samt selskabsskat, under progressionsgrænsen på 41.100 kr.	49,6	50,3	50,3
Aktieindkomstskat (43 pct. før og 49 pct. efter reformen) samt selskabsskat, over progressionsgrænsen på 41.100 kr.	60,1	64,3	64,3

Forslaget lægger op til, at beskatningen af aktieudbytter og -avancer skærpes fra 28 pct. under progressionsgrænsen og 43 over grænsen til 29 hhv. 49 pct. Herved øges den effektive beskatning af selskabsindkomst til 50-64 pct.

Reformen øger således spændet mellem beskatningen af egenkapitalfinansierede investeringer og renteindkomst, hvorved kapitalomkostningen øges og erhvervsinvesteringerne afdæmpes.

Der lægges ligeledes op til, at der gennemføres en forenkling af aktieindkomstbeskatningen. Et forslag hertil er tidligere udarbejdet af et udvalg under Skatteministeriet med henblik på bl.a. at afskaffe 100.000 kr.'s grænsen for skattefrihed af avancer på børsnoterede aktier og investeringsforeningsbeviser. Denne del af forslaget medfører en forenkling af regelsættet samt, i fravær af overgangsordninger, et årligt mer-provenu på 2-300 mill. kr. på sigt fra små-aktionærer, der under gældende regler ikke beskattes af aktiegevinster.

Omlægningen fra indkomstskat til arbejdsgeberbidrag medfører umiddelbart en betydelig

lempelse vedr. eksisterende pensionsopsparing, der efter reformen vil blive indkomstbeskattet med væsentligt lavere satser. Denne gevinst foreslås neutraliseret ved at opkræve en "værdistigningsafgift" på 10 pct. af løbende udbetalinger fra eksisterende pensionsordninger.

Da indfasningen af arbejdsgeberbidrag og nedsættelsen af indkomstskatten finder sted gradvist, vil afgiften ligeledes skulle differentieres med hensyn til det tidspunkt, hvor opsparingen er foretaget hvis skattefordelen vedr. indbetalingerne skal neutraliseres fuldt ud. Det forudsætter, at der for alle kollektive og individuelle ordninger skelnes mellem opsparing foretaget i 2003 og tidligere samt i hvert af årene 2004-2011, eller i alt 9 grupper, jf. tabel 8, og afkastet heraf.

Da afgiften endvidere pålægges udbetalinger fra ordningerne vil sontringen med hensyn til indbetalingstidspunktet skulle opretholdes i en lang årrække fremover (formentlig op til 80 år), hvilket øger den administrative kompleksitet af forslaget.